

Tisztelt Vendégeink!

Ma azért vagyunk itt együtt, mert egy kivételes pillanatnak vagyunk tanúi: a Budafok-Tétényi Baross Gábor Általános Iskola fennállásának 100. évfordulóját ünnepeljük.

Ez a nap nemcsak az ünneplésé, hanem az emlékezésé és a hála kifejezése is: ünnepeljük azokat, akik ezt az iskolát alapították, akik hosszú évtizedeken át fenntartották, építették, és azokat is, akik ma is munkájukkal, hitükkel és szeretetükkel formálják közösségünket.

1925 — az oktatási reformok korszakának hajnala volt. Ekkor bontakozott ki gróf Klebelsberg Kuno kultúrpolitikája, aki felismerte, hogy egy nemzet sorsa az iskolapadokban dől el.

- Klebelsberg célja az volt, hogy Magyarország kulturálisan és szellemileg megerősödjön.
- Ebben az időszakban erőteljes állami támogatás irányult az oktatásra és a tudományra.
- 5000 új népiskola építését kezdeményezte — e program része volt a mi iskolánk is.
- Megújult a tanítóképzés, hiszen kellett, hogy legyen, aki hittel, tudással és szívvvel tanítja a gyerekeket.

Így történhetett meg, hogy a 20. század első felére Magyarország Európa egyik legjobban szervezett iskolarendszerével rendelkezett.

Azóta eltelt száz év. Iskolánkban megfordult számtalan név, megszámlálhatatlan arc és rengeteg történet.

A diákoké, akik itt kapták meg az alapokat az élethez – tudást, mintát, közösséget.

A tanítóké, akik nemcsak oktattak, hanem neveltek is: hiszen

„A tanító a nemzet napszámosa, aki a jövőt építi csendben, alázattal és kitartással.”

És a szülőké, akik partnerként álltak gyermekeik és tanáraik mellett.

A vezetőké, akik irányították az iskolát, és hittek abban, hogy amit tesznek, az szebbé, jobbá, élhetőbbé teszi a Baross.

Száz év — városrészünk és Mo. életében egy egész korszak.

Megéltünk háborút, forradalmat, idegen uralmat, rendszerváltást.

De iskolánk küldetése nem változott: ugyanaz maradt, mint akkor, amikor megépült: nevelni, tudást közvetíteni, közösséget építeni.

A Baross Gábor-telep lüktető szíve vagyunk — voltunk, és hiszem, hogy leszünk is.

Gróf Klebelsberg Kuno így fogalmazott:

„Nem lehet elég korán kezdeni a nemzeti nevelést, és nem lehet elég sokat tenni a népnevelésért.”

Ez az iskola – immár egy évszázada – ennek a gondolatnak a jegyében működik. Megannyi nemzedéket indított el az életbe, és nemcsak tudást adott, hanem értékrendet is közvetített. Gyökereket adott, és szárnyakat is.

Ezúton köszönetet mondok mindenkinek, aki a száz év alatt részese volt az iskola életének, fejlődésének, mindennapjainak.

Küldetésünk az, hogy továbbvigyük az eddigi fejlődést. Bízom benne, hogy utódaink is hinni fognak a Barossi iskolában, az itt folyó tanításban, nevelésben – a közös jövőnkben.

Köszönöm mindannyiuknak, hogy együtt ünnepelnek velünk!

Most felkérem

Karsay Ferenc polgármester urat

Szopkóné Lázár Ibolyát a Dél-Budai Tankerület tanügyi referensét

Barossháza polgármesterét Michal Ušiak urat

Barossháza iskolájának igazgatónőjét Adriana Šterdasová

Kukainé Békési Emesét iskolánk előző igazgatónőjét

egy közös koccintásra.

Kérem a meghívott vendégeinket

- VIP vendégeinket
- szlovák vendégeinket
- nyugdíjas kollégáinkat
- a 100. évf. kiadványunk történeteinek íróit

fáradjanak be az iskolába az állófogadásra, utána pedig biztatom Önöket, hogy tekintsék meg a felső folyosónkon az iskolatörténeti kiállításunkat is.

Kitűnő tanulóinkat és a fellépő gyerekeket és az őket kísérő szülőket pedig arra kérem, hogy fájradjanak az itteni asztalokhoz, ott várjuk őket egy kis vendéglátással.